

VATANSIZ ÇİÇEKLER

SEDAT SERDAROĞLU

EMANET

Meşaleler Yanıyordu

SEDAT SERDAROĞLU

Hasan Kallimci yazdı:
**BİR TARİHÇİDEN İKİ
ROMAN**

Bir tarihçiden iki roman

Hasan Kallimci

Sedat Serdaroğlu, Denizli'de yaşayan tarih öğretmeni. Türk Milleti sevdalısı. Görev yaptığı okulda öğrencileri ile birlikte uyguladığı bir projeyle Denizli'ye Hocalı Soykırımı Anıtı'nı kazandırdı. Öğrencilerine sahnelettiği Sarıkamış'a Vefa ve İstiklâl adlı sahne eserleriyle Denizli insanının gönlünde yer etti. Boş vakitleri hiç olmayan bu öğretmenimiz iki tarihî romanın da yazarıdır: Vatansız Çiçekler ve Emanet -Meşaleler Yanıyordu.

VATANSIZ ÇİÇEKLER, Ahıska Türklerinin romanı. 1944 yılı kasım ayına gelindiğinde, Batum'un Borcum rayonundaki 220 yerleşim yerinde 137.000 Ahıska Türk'ü yaşamaktadır. 14 Kasım 1944 tarihinde hepsi Asya'nın bozkırlarına, Kırgız ve Özbek Türklerinin yaşadığı topraklara, Sibiryaya tren vagonlarında sürgün edilirler. Tıpkı Kırım Türkleri, Karaçay Malkarlar, Çeçenler ve İnguşlar... gibi. Yolculuk süresinde kimi soğuktan, kimi açlıktan, kimi hastalıktan ölür. Cenazeler, Rus askerleri tarafından yol kenarlarına bırakılır. Bir kısım Ahıska Türk'ü Özbekistan'ın Fergana'ya bağlı Çekşura köyüne iskân edilir. Rusların kışkırtması sonucu Özbeklerin saldırılarına maruz kalan bu insanlar oradan ayrılmaya karar verirler. Çekşura'da yaşayan Ahıska Türklerinden bir aile de Azerbaycan'a gider. O ailenin bir ferdi olan Aybek, Hocalı havaalanında bulduğu işte çalışmaya başlar. Fakat orada da Ermeniler vardır. Aybek ile babası Hocalı Soykırımı cehennemini yaşarlar. 14 Kasım 1944 tarihinden bu yana Gürcistan'daki "vatan topraklarına" dönemeyen, hâlâ sürgün gittikleri yerlerde yaşayan ve solan vatansız çiçeklerdir Ahıska Türkleri. Sedat Serdaroğlu ile bu romanı hakkında konuştuğumuzda řu bilgileri verdi: "*Ahıska Türklerinin sürgün edilmesi ve 87 yıldır vatanlarına dönememesi ile Hocalı Soykırımı, Türk Milleti'nin unutulmaması gereken iki büyük acısıdır. Vatansız Çiçekler'de bu iki acımızı bir arada anlattım. Ahıska Türklerinin kitapta yer alan sürgün çilelerinin ekseriyeti gerçektir; çocuklarından, torunlarından dinledim.*"

Yazarın "EMANET - MEŞALELER YANIYORDU" adlı romanının konusu İstiklâl Savaşı'dır. Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yılına armağan olarak yazılmıştır. Teğmen Ahmet, (yazarın babasının amcasıdır) okuldan mezun olduktan sonra Elazığ'daki köyüne döner. Köyünü, anasını ziyaret ettikten sonra Millî Mücadele saflarına katılacaktır. İlk işi, Elazığ ve Ağın çevresinde köylünün malına, canına, namusuna göz diken sahte dönme Ermenilerle onların yerli işbirlikçilerinden oluşan çetelerle uğraşır. Bir çatışmada yaralanır. Teğmene, çetelerin temizlenmesinde birkaç köylüsü de yardımcı olur. 346 sayfa hacimli kitabın 138 sayfasında, bu bölgedeki mücadele yer alır. Sonrasında İstiklâl Savaşı anlatılır. Ahmet Teğmen, birliği ile birlikte savaşlara katılır. Üsteğmenliğe yükselir. Bu bölümde romana milis kadınların kumandanı kahraman Hacer Hanım, (gerçek kişiliktir) milislerden Nihal Hanım'ın kahramanlığı da anlatılır. İzmir içinde yapılan çarpışmalarda yaralanan Teğmen Ahmet şehit düşer. Kitabın son sayfaları; roman kahramanlarından Ahmet'in kardeşi Halil'in, Meryem'in, Nihal'in, Dursun Çavuş'un yer aldığı duygu yoğunluğuyla dolu bir final özelliğindedir.

Sedat Serdaroğlu, bu romanlarında İstiklâl Savaşı'mızı, Ahıska Türklerini ve Hocalı Soykırımı'nı anlatarak hem tarih öğretmenliği yapmış hem de Türk Edebiyatı'na iki değerli eser kazandırmıştır. Bu iki eser, Serdaroğlu'nun yazacağı diğer romanların habercileri gibi geldi bana.